

[27. 8. 62]

V.
ZVLÁŠTNÍ
VYDÁNÍ

Studenti

TÝDENÍK MLADÉ INTELIGENCE

BUĎ BUDEME ŽÍT SVOBODNĚ

Národnímu shromáždění Československé socialistické republiky
Ústřednímu výboru KSČ
Vládě ČSSR

Soudruzi,

zástupci Československé socialistické republiky na jednáních v Moskvě plně kapitulovali před brutální silou okupantů. Jejich čin, nezávisle na nátlaku, jemuž byli vystaveni, rovná se ZRADE této republiky, zradě lidu.

Ratifikací výsledků moskevských jednání ztratíme všechno. Svou svobodu, svou čest, své svědomí. Staneme se - po kolikáté už v naší historii - národem otroků, stádem bez charakteru. Zradíme nejen sebe, ale i historický úkol, který naší zemi připadl: otrástit nelidskou stavbou stalinismu a najít lidskou podobu socialistického zřízení.

Proto, chcete-li se dál nazývat zástupci českého a slovenského lidu, chcete-li, aby na vašem jméně navždy neulpěla hanba zrady a ponížení, chcete-li, aby tato chvíle nevešla do dějin našeho národa jako nový Mnichov, učinite toto:

Národní shromáždění, jako nejvyšší zákonný orgán této země, nechť okamžitě odmítne ratifikovat výsledky moskevského jednání,

Ústřední výbor KSČ nechť okamžitě odmítne výsledky moskevských jednání,

Vláda republiky, nechť okamžitě odmítne výsledky moskevských jednání.

Soudruzi, buďte Čechy a Slováky, buďte komunisty, buďte občany této země. Nechte raději okupanty rozehnat vaše orgány, než abyste podepsali zradu.

NEBO ŽÍT NEBUDEME

vám poděko vání

Intervence tedy končí. Nejpozději za dva měsíce odtáhnou samozvanci, kteří se vyrojili během jedné noci v našich zemích. Dva malé národy uprostřed Evropy musely být týden rdoušeny půlmiliónovou hordou, která svou primitivností, nevědomostí, vulgárností a surovostí - jež se slily v neslýchanou troufalost a drzost - měla zlomit lid. Lid, který chtěl ukázat světu, že se může spojit socialismus s demokracií, aby historie lidství pokročila.

Pět velkých zemí civilizovaného světa, jejichž rozlehlá území by zcela pohltila drobnou Čs. republiku, dostalo strach.

Pět našich velkých spojenců muselo tento strach zabít. Strach z myšlenky, strach z uskutečňované myšlenky, která se zrodila z kulturních tradic, vzdělanosti a statečnosti dvou malých národů. Musela to být velká myšlenka. Teď už to víme, ... díky vám. Ale velké myšlenky se neztrácejí, překřikovány a umlčovány dostávají větší vnitřní sílu a pohyb, aby opět, a vítězně, triumfovaly.

parlament 26. srpna dopoledne

Gorkého náměstí přeplněno tanky, na balkoně televizní "burzy" sovětští důstojníci, pozorovatele s dalekohledy jsme viděli i na střeších okolních domů. Vchod do budovy parlamentu je již uvolněn, není však nejmenších pochyb, že každého, kdo vejde, sleduje teleobjektiv okupantské kamery. Ve dveřích NS nám poskytl rozhovor poslanec gen. Boh. Lomský.

LOMSKÝ: Právě zasedá kulturní výbor NS. Přípravuje protest proti porušování Haágské konvence okupáčními vojsky, tj. proti obsazování universit, proti ničení kulturních památek.

STUDENT: Jsou nějaké změny v postoji NS?

LOMSKÝ: Nikoliv. NS trvá na tom, aby všem zákonným orgánům byla umožněna nerušená a svrchovaná činnost, trvá na propuštění internovaných představitelů /o Dr. Krieglovi není dosud nic známo/, trvá na bezpodmínečném odchodu všech cizích jednotek z našeho území.

STUDENT: Co dělá poslanec Mestek?

Jedouce z Moskvy, poslušně hlásím, že demokratický socialismus je v pytlí!

LOMSKÝ: Poté, co se při prvním hlasování zdržel, odešel a už se nevrátil.

STUDENT: Počítáte s eventualitou, že by naši zástupci v Moskvě podlehlí nátlaku a přistoupili na nedůstojný kompromis ... například na znovuzavedení cenzury a přítomnost Sovětů na naší západní hranici?

LOMSKÝ: Na našem záporném postoji k takovým opatřením se nic nezměnilo. Věříme soudruhům, Dubčekovi, Svobodovi, Smrkovskému, Černíkovi. Informujeme je o tom, co si naši lidé myslí a co chtějí.

Generál Lomský mluvil klidně, pevně. Podle informací ostatních členů NS prokazuje neocenitelné služby při zajišťování nerušeného průběhu zasedání parlamentu. Sovětští vojáci v něm totiž uznávají generála Varšavské smlouvy. Děkujeme gen. Lomskému za jeho chování v těchto kritických chvílích.

ausgerechnet socialismus

se rozhodla bránit moskevská Pravda v článku uveřejněném 22. srpna: Díky nebývalé pohotovosti agentury "Novosti", svému překladu a ochotě kolportérů ve vojenských uniformách se tento dokument dostal i na dlažbu pražských ulic. Stačí si přečíst název článku, abychom viděli, že tam, a jen tam patří. "Obrana socialismu - nejvyšší internacionální povinnost". V šestý den okupace by bylo absurdní vést dialog o tom, kdo zaútočil na základy socialismu. Bylo by absurdní vyvracet větu po větě. Okupanti nám je v praxi vyvrátili sami.

"Jsme ... věrní přátelství, které naše strany upevňovaly ve všech poválečných letech ... Naše strana s pochopením přijala usnesení lednového jednání ÚV KSČ /r. 1968/. ... Zatímco menšina členů Předsednictva v čele s A. Dubčekem vystupovala s otevřeně pravicových, opatrnistických pozic, zaujala většina členů Předsednictva principiální linii..." atd. /Pravopisné chyby nejsou dílem redakce Studenta./

Jak stvrzeno, drzost sluší okupantům. A tak se ani nedivíme větě z posledního odstavce: "Obrana socialismu v Československu není vnitřní záležitostí lidu této země ..." Aby nebylo mýlky, tato věta byla napsána ve XX. století v novinách, jež se ausgerechnet jmenují "Pravda"!

... Každý z nás něco má,
co v sobě ukrývá,
co mu dělá na tvář vrásky.
Každý z nás starost má,
v sobě ji ukrývá.
Pro peníze nebo z lásky.
Rozdělme bolesti rovným dílem
a pak dejme se za jedním cílem.
Všichni se sejdeme,
až svou zem najdeme,
nashledanou v lepších časech.

/V+W/

MUŽE BÝT ČSSR NEUTRÁLNÍ?

Podle Ústavy ČSSR by neutralitu mohl vyhlásit prezident republiky /za spoluúčasti ministra zahraničních věcí/, nebo vláda. V obou případech by byla nutná ratifikace Národním shromážděním; ve stadiu, kdy by se naše neutralita stala předmětem mezinárodních smluv.

Neutralita totiž není jen záležitostí jednoho státu. Je to záležitost, která je upravována mezinárodním právem - a to tvoří celé společenství států.

Neutralita konkrétního státu musí být zaručena především hlavními mocnostmi. A jednou z těchto mocností - druhou nejvýznamnější - je SOVĚTSKÝ SVAZ! Rovněž sousední státy musí s neutralitou svého souseda projevit souhlas a zaručit ji. Víme, kdo jsou naši sousedé a co chtějí! Vadilo jim mnohem méně, nežli jen zmínka o možnosti neutralizace ČSSR.

Souhlas velmocí a ostatních států vyjádřený rádnou formou mezinárodní dohody - zde ona ratifikace Národním shromážděním - by bylo možné nahradit zárukou OSN, vyjádřenou usnesením Rady bezpečnosti. Jedním ze stálých členů, bez jehož souhlasu se nemůže Rada bezpečnosti usnést je však Sovětský svaz. Ani odzbrojení pro neutrální stát neutralitu neznamená. Naopak přebírá vůči ce-

lému světu závazek svou neutralitu hájit. Hájit proti všem.

Neangažovaných států je víc. Vzpomeňte si na jejich konferenci v Káhiře a v Bělehradě. Neangažovanost však nemusí být smluvně zajišťována ani jinak zvláštním způsobem vyhlášená. Stačí k ní pozitivní politika neúčasti ve vojenských blocích. Může se nám to však zdařit? Na tuto otázku nemáme dnes po ruce odpověď.

Ať si už na ní odpovíte jakkoliv, skutečnost sousedství neutrálního Rakouska a neangažované Jugoslávie je lákavá. Skutečností však zůstává, že tato otázka nemůže být bohužel řešena jen podle našich přání.

Moderní mezinárodní politika zná i jiný způsob "neutrality". Je jím neangažovanost.

Neangažované státy jsou ty, které se neúčastní žádných vojenských bloků a integračních seskupení, včetně ekonomických. Neangažované jsou například Jugoslávie, Egypt a Indie. Neangažovanost by tedy znamenala samozřejmě právě tak jako neutralizace opuštění Varšavské smlouvy. Naši dnešní okupanti a včerejší spojenci však sotva uznají, že jejich agresí již tato smlouva mezi námi neplatí.

Podstata jejich zrady

Stále a stále se mluví o kolaboraci, seznam jmen těch, kteří zradili a zrazují, se rozrůstá. Superkolaboranti Kolder, Indra a spol. nejsou pro nás překvapením. Jejich pachtění dát náhubek svobodě jsme sledovali dlouho. Jejich otevřená zrada byla okupací jen úspěšná, nikoliv však podmíněná. Neměli jiného východiska, než se postavit proti nám všem, nemohli jinak čelit své hrůze před demokracií. V době svobody mohli odejít, v době okupace musí zemřít.

Jak nás přesvědčili, není jejich zrada jen výrazem ideového nesouhlasu. Svým činem podali důkaz, že za proklamováním ideového nesouhlasu byla prachsprostá touha po moci. Korytářství, jež prokázali, nemá s ideologií vůbec nic společného, ničím je nikdy nemožnou omluvit. Systém, který jsme začínali od ledna budovat, byl v přímém protikladu k jejich živočišné touze vládnout. Když

nemohli systém změnit zevnitř, pozvali si pomoc zvnějšku. A poskytli jim ji lidé ze stejného těsta. Soudržnost vrahů je někdy obdivuhodná, i když potrvá jen do dělení loupeže.

Vlastizrada kolaborantů vyplula z kanálu nejprizemnějšího pudu. Postavili se proti nám všem, majíce za zády jen své spojence. Už dlouho tak stojí u zdi. Z takového místa se neodchází.

VB je s námi

Jeden z velitelů VB nám řekl, že: - VB do jednoho muže stojí za legální vládou, případ kolaborace se na rozdíl od STB - nevyskytl.

- Sovětské velení se snaží o kontakty, VB na ně přistupuje jen v případech, kdy je to v zájmu čsl. lidu /odstraňování nevybuchlé munice, ochrana před střelbou, atd./

- VB má řadu zraněných příslušníků, přesto vykonává pravidelnou noční službu.

- Řízení VB je v rukou ministra Pavla.

- VB odmítla strhávat plakáty a letáky.

- VB nemá zprávy o rozsáhlejších zatýkání /mimo prominentní osobnosti/. Bezpečnost členů ÚV KSČ je zajištěna. - Kriminalita nestoupla, naopak spíše poněkud poklesla.

- VB upozorňuje, že při označování lidí za zrádce je nutno postupovat s největší obezřetností a po prověření. Konkrétně: dřívější náčelník KS VB plk. Říha nemá naprosto nic společného s kolaborací, z níž byl obviněn.

- VB žádá občany, aby při likvidaci orientálních značek neničili dopravní značky z á k a z o v é . To vede jen k dopravním nehodám.

Redakci Studenta je známo, že VB v zájmu ochrany našich občanů před okupací vyvíjí značně širší činnost, než nám mohl náš informátor sdělit.

VŠEM PŘÁTELŮM A STUDENTŮM V ZEMÍCH AFRIKY

My zahraniční studenti, kteří jsme byli svědky vpádu okupáčních vojsk do Československa, prohlašujeme:

Všechny sympatie, které u nás SSSR měl jsou nenávratně ztraceny. Zrádný čin sovětské vlády plně potvrdil naše dřívější pochybnosti - sovětský kolonialismus je mnohem horší, než kolonialismus Angličanů v západní Africe. Po všech svědectvích z okupovaného Československa varujeme: sovětská politika, užívající hrubého násilí a nerespektující žádné zvyklosti diplomatických styků, je velkým nebezpečím pro všechny státy Afriky.

Studenti z Ghany,
II. ročník lékařské fakulty
UK v Praze

NAŠI OKUPANTI:
PIJÍ VODU Z KALUŽÍ! MAJÍ
ŽÍZEŇ! KRADOU POTRAVINY!
MAJÍ HLAD! JSOU POBLÁZ-
NĚNI A PLNÍ LŽÍ! NEDAJÍ SE
PŘESVĚDČIT. VYHLADOVTE
JE. NENÁVIŇTE JE. NEDEJTE
JIM JÍST, NEDEJTE JIM PÍT!

student

Nezapomeneme